

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរតានុជ័យ វិស្ណុធិរាជ អគ្គមហាបុរសរេសាត ពិភពក្នុង

ធម្មិកមហាភាគីរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាស អោយប្រើជាផ្លូវការ នូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្ម មាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៥០ ៥១ ៥៣ និងមាត្រាទាំងឡាយ នៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១១៩៨/៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការចាត់- តាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែង តាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស អោយប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរាជរដ្ឋា- ភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត នៅថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី២ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់ និងគតិនៃ ច្បាប់នេះទាំងស្រុង នៅថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គ លើកទី១ នីតិកាលទី១ ហើយដែលមានសេចក្តី ទាំងស្រុង ដូចតទៅ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រម

លើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការអនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀង រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋ
សិង្ហបុរី ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ
សិង្ហបុរី ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ

មាត្រា ១. -

អនុម័តយល់ព្រមលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋ
សិង្ហបុរី ស្តីពីការជំរុញ និងការការពារវិនិយោគ ដែលធ្វើនៅភ្នំពេញ នាថ្ងៃទី០៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៦ ហើយដែលមាន
អត្ថបទ ទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយ ។

មាត្រា ២. -

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់

បានបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

ប្រមុខរដ្ឋ ស្តីពី

ហត្ថលេខា

ជាន់ ស៊ីម

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

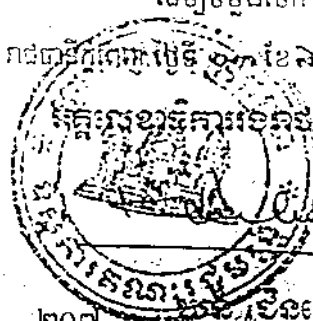
គាត ឈន់

លេខៈ ១៥៤ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩

អគ្គនាយកដ្ឋានការងាររដ្ឋាភិបាល

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណៈរដ្ឋសិង្ហបុរី

ស្តីអំពី

ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

ស្តីពី

ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី (ចាប់ពីពេលនេះតទៅរដ្ឋាភិបាល នីមួយៗត្រូវបានគេហៅថា « ភាគីកិច្ចសន្យា ») ។

ក្នុងចន្លោះបង្កើតលក្ខន្តិកៈអនុគ្រោះដល់ការពង្រីកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច រវាងរដ្ឋាភិបាលទាំងពីរ និង ជា ពិសេសគឺសំរាប់វិនិយោគ របស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននានារបស់រដ្ឋមួយក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋមួយទៀត ដោយយោង លើមូលដ្ឋាននៃគោលការណ៍ស្មើភាព និង ជម្រើសយោជន៍ទៅវិញទៅមក

ដោយទទួលស្គាល់ថា ការជំរុញ និង ការការពារទៅវិញទៅមកដល់វិនិយោគទាំងនេះ នឹងអាច បង្កើនចំណុះ ផ្ដើមផ្នែកពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងជំរុញវិបុលភាពនៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ

រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាតាមលក្ខន្តិកៈនៃមាត្រាជាបន្តបន្ទាប់នេះ ៖

មាត្រា ១

ជំនួសជំនួស

នៅក្នុងគោលបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

១. ពាក្យថា « វិនិយោគ » គឺនិយាយសំដៅដល់ប្រភេទនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលអនុញ្ញាតឱ្យយោធា ពាក់ព័ន្ធលក្ខណៈ គំនូរយោងដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសភាពនោះៗ និងប្រារព្ធបែបបទនៃវិនិយោគ ប្រភេទនៃទ្រព្យសម្បត្តិដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- (ក) ចល័នៈ និង អចល័នៈ ទ្រព្យក្រុមទាំងស្រុង ឬផ្នែកកម្មសិទ្ធិដទៃទៀតមានដូចជា កិច្ចសន្យាជាក់បញ្ជាក់សិទ្ធិឃាត់ទុក ឬ ការដាក់វត្ថុបញ្ចាំ ។
- (ខ) ភាគហ៊ុន សន្និធិ ប័ណ្ណបំណុល ហើយនិងផលប្រយោជន៍ដែលស្រៀងគ្នានេះនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។
- (គ) សិទ្ធិទាមទារប្រាក់ ឬ សិទ្ធិដំណើរការក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាដែលមានតម្លៃជាទឹកប្រាក់ ។
- (ឃ) សិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិបញ្ជា និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះជំនួញ ។
- (ង) សម្បទានពាណិជ្ជកម្មដែលផ្តល់អោយដោយច្បាប់ ឬ ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាដោយរាប់បញ្ចូលនូវសម្បទាននៅក្នុងការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍ ការធ្វើនិស្សរណកម្ម ឬ អាជីវកម្មលើធនធានធម្មជាតិ ។

២. ពាក្យថា « ប្រាក់ចំណូល » គឺសំដៅ ចំណូលរូបិយវត្ថុដែលបានពីកិច្ចការវិនិយោគរួមមាន ប្រាក់ចំណេញប្រាក់ការ តំណើនដើមទុន ប្រាក់ចំណេញតាមហ៊ុន ប្រាក់ចំណូលពីការលក់ស្វាង ឬ ថ្លៃឈ្នួលនានា ។

៣. ពាក្យថា « ជនជាតិ » គឺសំដៅ៖

- (ក) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖ បុគ្គលដែលជាពលរដ្ឋ ឬ ជាជនជាតិដែលស្ថិតក្នុងអធិបតេយ្យភាព នៃទឹកដីរបស់ខ្លួន ។
- (ខ) ចំពោះសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី៖ ពលរដ្ឋសិង្ហបុរីណាដែលស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃអត្ថន័យរបស់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ។

៤. ពាក្យថា « ក្រុមហ៊ុន » គឺសំដៅ៖

- (ក) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖ ក្រុមហ៊ុន ឯកជន ឬ សមាគម ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងជាសាធារណៈ ឬ រួមបង្កើតឡើងនៅក្រោមច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ។
- (ខ) ចំពោះសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី៖ ក្រុមហ៊ុន សមាគម ឬ អង្គភាពណាមួយក៏ដោយ ទោះបីបើមាន ឬ គ្មានលក្ខណៈ សម្បត្តិជានិក្ខិបុគ្គល ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមបែបបទសាធារណៈ ឬ ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីដោយគោរពទៅតាមច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ។

៥. ពាក្យថា « ទឹកដី » គឺសំដៅ៖

- (ក) ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖ ដែនដី ដែនសមុទ្រ ដែនដី ធាតុសមុទ្រ និង បំណែងរាងផ្សេងៗ ។
- (ខ) ចំពោះសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី៖ ដែនដី ដែនសមុទ្រ ដែនដី ធាតុសមុទ្រ និង បំណែងរាងផ្សេងៗ ។

៦. ពាក្យថា « រូបិយប័ណ្ណដែលអាចប្តូរបានដោយសេរី » គឺសំដៅរូបិយប័ណ្ណណាដែលត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ យ៉ាងទូលំទូលាយ សំរាប់ការទូទាត់លុយនៅក្នុងកិច្ចការជំនួញអន្តរជាតិ និង ត្រូវបានប្តូរជាទូទៅនៅ ក្នុងទីផ្សារប្តូរ រូបិយប័ណ្ណសំខាន់ៗ ។

មាត្រា ២ ÷

អនុវត្តន៍នៃកិច្ចព្រមព្រៀង

១. កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ÷
 - (ក) ចំពោះសកម្មភាពវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺត្រូវអនុវត្តចំពោះគ្រប់ វិនិយោគរបស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ដែលត្រូវបង្កើតឡើង ដោយអនុលោមទៅតាម ច្បាប់ ឬ បទបញ្ជាគ្រប់គ្រងសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ដោយអាស្រ័យទៅលើ លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយណា ដែលគេពិចារណាឃើញថាសមស្រប ។
 - (ខ) ចំពោះវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី គឺត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាព វិនិយោគ ដែលធ្វើឡើងដោយជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមការព្រម ព្រៀងដ៏ជាក់លាក់ និង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលត្រូវបានកែប្រែ តាំងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរីនិងដោយអាស្រ័យ ទៅលើលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ ណាប្រសិនបើគេ ពិចារណាឃើញថាសមស្រប ។
២. នូវឡាយដែលមានតែបង់នៅក្នុងកត្តាខ្ពស់បំផុត និងត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់វិនិយោគដែលធ្វើ ឡើងដោយជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ទោះបី បើវិនិយោគត្រូវបាន ធ្វើឡើងនៅមុនពេល ឬ ក្រោយពេលការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀង ។

មាត្រា ៣÷

ការជំរុញ និង ការការពារវិនិយោគ

១. ភាគីកិច្ចសន្យាមួយត្រូវលើកទឹកចិត្ត និង បង្កើតលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះរបស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃ ភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតដែលធ្វើវិនិយោគនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមតាមគោល នយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចជាតិទៅ របស់ខ្លួន ។
២. វិនិយោគដែលបានអនុវត្តក្នុងមាត្រា២ នឹងត្រូវទទួលបានប្រព្រឹត្តិកិច្ច និង ការការពារដ៏ប្រសើរ និង បរិយាកាស ប្រសើរនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

មាត្រា ៤៖

លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់សញ្ញាភក្តិ ដល់អនុគ្រោះចម្កុក

នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនពុំមានភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយមានសិទ្ធិផ្តល់នូវប្រព្រឹត្តិកិច្ចចំពោះវិនិយោគ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា២ ឬ ចំពោះប្រាក់ចំណូលរបស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត តិចជាងអ្វីដែលបានផ្តល់ដល់វិនិយោគ ឬ ប្រាក់ចំណូលរបស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃប្រទេសទី៣ណាទៀតឡើយ ។

មាត្រា ៥៖

ករណីលើកលែង

១. ខនៃមាត្រា៤ដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការផ្តល់ប្រព្រឹត្តិកិច្ចដែលត្រូវផ្តល់នូវលក្ខណៈអនុគ្រោះមិនតិចជាងអ្វីដែលត្រូវបានផ្តល់នៅអោយជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុនភាគីរដ្ឋទី៣មិនត្រូវ យកមកបកស្រាយ ដើម្បីស្រាវអោយភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងផ្តល់ដល់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាង ទៀតនូវអត្ថប្រយោជន៍នៃប្រព្រឹត្តិកិច្ច អាទិភាព ឬ ឯកសិទ្ធិដែលបានមកពី-

- (ក) ការព្រមព្រៀងក្នុងតំបន់សំរាប់បញ្ជា គយ រូបិយវត្ថុ ពន្ធនិច្ចល ឬ ពិន្ទុការពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត (ដោយគណនាជាមធ្យមនៃការពិន្ទុកម្មណ៍) ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិរវាងរដ្ឋដែលកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងតំបន់នោះអនាគត ។
- (ខ) ការព្រមព្រៀងណាមួយដែលធ្វើឡើងជាមួយរដ្ឋទី៣ ឬ រដ្ឋនានានៅក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រតែមួយ និងដែលធ្វើឡើងក្នុងទិសដៅជម្រុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់នៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ពលកម្មឧស្សាហកម្ម ឬ រូបិយប័ណ្ណ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌតំបន់ដែលបានកំណត់យ៉ាង ជាក់លាក់ ។

២. លក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា៤នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចការពន្ធដារនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយឡើយ ។ កិច្ចការនេះត្រូវគ្រប់គ្រងដោយសិទ្ធិសេរីស្មើភាពនៃការមិនយកចិត្តទុកដាក់រវាងភាគីកិច្ចសន្យា ទាំងពីរ ហើយដឹងគ្នាថាពួកគេបានព្រមព្រៀងនៃភាគីម្ខាងៗ ។

១. កុំមានភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ និងត្រូវប្រកាន់យកវិធានការណាមួយសំរាប់បង្កើនសុវត្ថិភាពសម្បត្តិកម្ម ផ្ទុកច្បាប់ ជាតុការណ៍នីយកម្ម ឬ វិធានការដទៃទៀតដែលមានឥទ្ធិពលស្មើគ្នាទៅនឹងជាតុការណ៍នីយកម្ម ឬការបែងចែក (ពិន័យ នៅក្នុង « ការបែងចែក ») វិនិយោគរបស់ជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យា ម្ខាង លើកលែងតែវិធានការនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ដោយការពិសោធន៍ និង ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីនោះ ហើយដោយមានវិធានការទូទាត់សំណងដ៏ត្រឹមត្រូវ និង ការការពារពេញលេញដែលមិន សមហេតុផលឡើយ ។

ក្នុងករណីនៃសាធារណរដ្ឋស្ថិតិការទូទាត់បែបនេះ ដោយស្របទៅនឹងច្បាប់របស់គេតំណាងឱ្យភាគី មុនពេលនៃការបែងចែកនេះ ។

ក្នុងករណីសំរាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តម្លៃនៃវិនិយោគដែលត្រូវបានបែងចែកត្រូវតែជាតម្លៃទីផ្សារ តាមការគិតគូររបស់អ្នកវាយតម្លៃអន្តរជាតិដែលឯករាជ្យ និង ត្រូវបានជ្រើសតាំងឡើងដោយការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមកនៃភាគីកិច្ចសន្យាទាំងពីរ ។ ការទូទាត់នឹងអាចផ្លាស់ប្តូរ និង ផ្ទេរដោយសេរី ។

២. វិធានការណាមួយដាក់ដោយ សំរាប់ការបែងចែក ឬ ការវាយតម្លៃអាចធ្វើការសំរាប់ការបែងចែកជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុន ដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយមានការត្រួតពិនិត្យពិតប្រាកដ ឬ អាចមានឯករាជ្យបណ្តោះអាសន្ន នៃភាគីកិច្ចសន្យា ដែលត្រូវរៀបចំវិធានការតាមមន្ត្រីបណ្តាញនៃច្បាប់របស់ភាគីនោះ ។

៣. ក្នុងករណីដែល ភាគីកិច្ចសន្យាមួយរបស់អ្នកប្រកួតប្រជែងសំរាប់ក្រុមហ៊ុនណាមួយដែលត្រូវបានរៀបចំ ជាសាធារណៈ ឬ បង្កើតឡើងនៅពិភពលោកច្បាប់ជាធរមានក្នុងតំបន់ណាមួយនៃទឹកដីរបស់គេផ្ទាល់ ហើយ នៅក្នុងនោះ មានជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតមានកាន់កាប់ភាគហ៊ុននេះ ភាគីនេះ ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បី ធានាថាលក្ខខណ្ឌនៃខ្លួនឯងឱ្យយល់នៅក្នុងកត្តាទំលាក់ ១ នៃមាត្រានេះត្រូវបាន អនុវត្តដល់កិច្ចពិបាកប្រឈមដើម្បីធានា ចំពោះការទូទាត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះទៅលើជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតដែលជា ម្ចាស់ភាគហ៊ុននោះ។

មាត្រា ៧៖

ការទូទាត់ចំពោះការខាតបង់

A

ជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីភិច្ចសន្យាម្ខាងដែលវិនិយោគរបស់ខ្លួនត្រូវបានទទួលការខាតបង់ដោយសារតែ សង្គ្រាម ឬ ជម្លោះអាវុធ ការប្រកាសអាសន្ន ការបះបោរ ឬ កុហកម្ម ដែលកើតមាននៅក្នុងទឹកដីនៃ ភាគីភិច្ច សន្យាម្ខាងទៀតត្រូវបានទទួលការយល់ព្រមផ្តល់ប្រព្រឹត្តិកិច្ចដោយភាគីភិច្ចសន្យា ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីតាមលក្ខខណ្ឌ នៃសំណង ការធានា ការទូទាត់ ឬ ដំណោះស្រាយណាមួយផ្សេងពីនេះប្រសិនបើមាន ដែលមានលក្ខណៈ អនុគ្រោះដែលមិនតិចជាងប្រព្រឹត្តិកិច្ចដែលភាគីភិច្ចសន្យានេះព្រមព្រៀងផ្តល់ដល់ជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃ រដ្ឋទី៣ណាមួយឡើយ ។

ការទូទាត់សំណងណាមួយក៏ដោយដែលជាលទ្ធផលនៃហេតុការនាបណ្តឹងអាជ្ញាធរសំបូរ និងផ្ទេរបានដោយសេរី ។

មាត្រា ៨៖

បទដ្ឋាន

១. ភាគីភិច្ចសន្យាម្ខាងត្រូវធានាចំពោះជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុនរបស់ភាគីភិច្ចសន្យាម្ខាងទៀតអំពីការផ្ទេរ ដោយសេរី ដោយធូរធានាការរើសអើងនូវប្រាក់ចំណេញនិងប្រាក់ចំណេញដែលបានអភិវឌ្ឍន៍យោគ ។ ការ ផ្ទេរក៏ធូរធានាផងដែរ ធ្វើឡើងដោយប្រើប្រាស់រូបិយប័ណ្ណនៃការអនុវត្តបានដោយសេរី ដោយធូរធានា គ្រប់គ្រង ឬ ការពន្យារពេលដោយស្មើសមភាពផល ។ បទដ្ឋាននេះនឹងត្រូវរក្សាទុកក្នុងករណីដែលភាគី ភិច្ចសន្យាម្ខាង

- (ក) ប្រាក់ចំណេញ កំនើនប្រាក់ចំណូល ប្រាក់ចំណេញតាមហ៊ុន ប្រាក់បង់ថ្លៃឈ្នួល ការប្រាក់ និង តំណូល ថ្នាំ ដទៃទៀត ដែលបានអភិវឌ្ឍន៍ ។
- (ខ) ប្រាក់ចំណូលដែលបានពិការណ៍យោគនិងអស់ ឬ តាមផ្នែក ។
- (គ) សំណងដែលត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្នែកទេសស្ថានភាគីភិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងកិច្ច ការវិនិយោគ ។
- (ឃ) ថ្លៃអាជ្ញាប័ណ្ណដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ថ្លៃនៃការកំណត់ថ្លៃដោយសេរី ។ (៥)
- (ង) ។
- (ច) ការកំណត់សំណងដោយសេរី ដោយធូរធានា ដោយសេរី ថ្លៃធុនសំណងសេរី ដោយសេរី ។
- (ឆ) ការកំណត់សំណងដោយសេរី ដោយសេរី ។

(ក) ចំណូលរបស់ពន្ធជាតិ ឬ ភាគីកិច្ចសន្យាដទៃដែលធ្វើការងារក្នុងចំណាត់ថ្នាក់វិនិយោគនៅក្នុង
ទឹកដី របស់អំពើភាគីកិច្ចសន្យា ។

៦. ពុំមានលក្ខខណ្ឌណាមួយនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ មានផ្ទៃពេលមេរោធិការផ្ទេរយោធនសិទ្ធិ
ការទូទាត់ទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ដោយគោរពទៅតាមមាត្រា ៦ និង ៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះទេ ។

មាត្រា ៥៖
កម្រិតប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ

បន្ថែមលើការប្រកាសនេះនៅក្នុងមាត្រា ៦ របស់ ៨ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងត្រូវអនុវត្តតាមកម្រិតផ្សារ
ជាក់ស្តែងដោយប្រើប្រាស់រូបិយប័ណ្ណដែលរកទទួលបានដោយសេរីនៅក្នុងពេលផ្ទេរ ។

មាត្រា ១០៖
ច្បាប់

ដើម្បីឱ្យសភាបន្តការសង្ស័យណាមួយ គេសូមប្រកាសថាភាគីវិនិយោគក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹង
ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយច្បាប់ជាធរមាន នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាដែលសកម្មភាពវិនិយោគត្រូវបានប្រព្រឹត្ត
នៅ ។

មាត្រា ១១៖
ការបោះឆ្នោត និង ការដាក់លក្ខខណ្ឌ

ខនឯក្សាយលា ដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងមិនត្រូវកំណត់សិទ្ធិរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ
នៅក្នុងការហាមឃាត់ ឬ ដាក់លក្ខខណ្ឌ ឬ ការប្រកាន់យកនូវសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតនេះដែលសំដៅទៅតាមការការ
ពលប្រយោជន៍ផ្នែកសន្តិសុខដ៏ចាំបាច់របស់ខ្លួន ឬ ការការពារសុខភាពសាធារណៈ ឬ ការបង្ក្រាបជំងឺសត្វ និង
រុក្ខជាតិ ។

មាត្រា ១២៖

សិទ្ធិផ្ទេរបន្ត

- ១. ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ (ឬ ភ្នាក់ងារ ស្ថាប័ន អង្គភាព ដែលមានលក្ខន្តិកៈតាមច្បាប់ ឬ សាធិវកម្ម ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយភាគីកិច្ចសន្យានេះ) ក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃសំណងដែលត្រូវបានផ្តល់តាម លក្ខខណ្ឌវិនិយោគ ឬ ផ្នែកណាមួយនៃវិនិយោគដោយបង្កសងដល់ជនជាតិ និងក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួនផ្ទាល់តាមការ ទាមទាររបស់គេណាមួយនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នោះភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតត្រូវទទួលស្គាល់ថាភាគីកិច្ចសន្យា ដែលបានចែងខាងលើនេះ (ឬ ភ្នាក់ងារ ស្ថាប័ន អង្គភាព ដែលមានលក្ខន្តិកៈតាមច្បាប់ ឬ សាធិវកម្ម ដែល ត្រូវបានតែងតាំងដោយភាគីកិច្ចសន្យានេះ) មានសិទ្ធិតាមក្របខ័ណ្ឌនៃសិទ្ធិផ្ទេរបន្ត ប្រើប្រាស់ និង អះអាងសិទ្ធិរបស់ ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុនរបស់គេ ។

សិទ្ធិដែលត្រូវបានផ្ទេរបន្ត ឬ ការទាមទារនឹងមិនត្រូវអោយមានច្រើនជាងសិទ្ធិ ឬ ការទាមទារខាងមើមរបស់អ្នកវិនិយោគ ដូចដែលបានកំណត់ដោយក្របខណ្ឌនេះទេ ។

- ២. សំណងណាមួយក៏ដោយដែលធ្វើឡើងដោយភាគីកិច្ចសន្យាមួយ (ឬ ភ្នាក់ងារ ស្ថាប័ន អង្គភាព ដែលមានលក្ខន្តិកៈតាមច្បាប់ ឬ សាធិវកម្ម ដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយភាគីកិច្ចសន្យានេះ) ចំពោះជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួនក៏មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុនក្នុងការប្តឹងភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១៣ ។

មាត្រា ១៣៖

ជំនោះវិនិយោគ

- ១. ចំណេះណាមួយក៏ដោយ ដែលកើតមានរវាងជនជាតិ និង ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយ និង ភាគីនៃកិច្ចសន្យាមួយទៀត ដែលទាក់ទងដល់វិនិយោគនៅលើទឹកដីនៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀតនឹងត្រូវដោះស្រាយដោយអស់លទ្ធភាព និង ដោយបេត្រិភាពតាមរយៈការចរចារវាងភាគីដែលមានចំណេះ ។ ភាគីដែលមានបំណងដោះស្រាយចំណេះបែបនេះ តាមការចរចាត្រូវផ្តល់ពិនិត្យជាផ្លូវការដល់ភាគីដែលត្រូវចូលរួមដោះស្រាយ ។
- ២. ប្រសិនបើចំណេះណាមួយមិនអាចត្រូវបានដោះស្រាយតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ១ នៃ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គេត្រូវរាយការណ៍នៃចំណេះនេះដល់ពិនិត្យជាផ្លូវការត្រូវបានផ្តល់ដោយភាគីទីបីមួយ ដែលស្ថិតក្នុងចំណេះនោះ បើបើមានការប្រើប្រាស់ភាគីទាំងពីរនេះទេ និង

ដោយអត្ថបទស្រដៀងគ្នា របស់ភាគីទាំងសងខាងដំណោះដោះនិងត្រូវបានអោយពិនិត្យសម្រេច តាមរយៈ៖

- (ក) ការផ្សះផ្សា ឬ អាជ្ញាកណ្តាលដែលរៀបចំឡើងដោយអង្គការអន្តរជាតិសំរាប់ដំណោះស្រាយដំណោះ វិនិយោគ (ហៅថា « អង្គការអន្តរជាតិ » ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ) ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសន្និបាតស្តីពីដំណោះស្រាយវិនិយោគរវាងរដ្ឋ ហើយនិងជនជាតិនៃរដ្ឋនានា ដែលបើកចំហរចំពោះការចុះ ហត្ថលេខានៅក្នុងទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន កាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនាឆ្នាំ១៩៦៥ (ហៅថា « សន្និបាត » ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ) ។ ក្នុងកាលបរិច្ឆេទនេះភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗបានយល់ព្រមជាមុននឹងមិនកែប្រែនូវក្នុងការដាក់ដំណោះដោះអង្គការអន្តរជាតិពិនិត្យសម្រេចស្របតាមមាត្រា ២៥ នៃ សន្និបាត ។
- (ខ) អាជ្ញាកណ្តាល ១ រូបនៃសាលាដំរើមអាជ្ញាកណ្តាលអន្តរជាតិ « អាត់ហុក » ត្រូវបានរៀបចំឡើងតាម លក្ខខណ្ឌនៃបទបញ្ជាធុរកិច្ចអាជ្ញាកណ្តាលរបស់គណៈកម្មការសហប្រជាជាតិសំរាប់ច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម អន្តរជាតិ (UNCITRAL) ។ ភាគីនានាដែលបានចូលរួមក្នុងដំណោះស្រាយដំណោះអាចផ្តល់ការ យល់ព្រមតាមសំនើ ដើម្បីកែប្រែបទបញ្ជាធុរកិច្ចនេះ ។ ការសម្រេចរបស់អាជ្ញាកណ្តាលនិងត្រូវបានផ្តល់ ថា ផ្តាច់ព្រ័ត្រហើយមានប្រសិទ្ធភាពលើភាគីទាំងសងខាងនៃដំណោះនោះ ។

មាត្រា ១៤៖

ដំណោះដោះភាគីកិច្ចសន្យា

- ១. ដំណោះដោះភាគីកិច្ចសន្យាដោយដៃពេញចិត្តរបស់ភាគីកិច្ចសន្យាទៅក្នុងបំណែកស្រាយ ឬ ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះនិងត្រូវបានធ្វើការដោះស្រាយដោយអស់លទ្ធភាពតាមរយៈការចរចា ។
- ២. ប្រសិនបើដំណោះស្រាយមិនអាចត្រូវបានដោះស្រាយតាមរបៀបនេះទេ ដំណោះដោះនិងត្រូវបានដាក់អោយអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យសម្រេចដោយផ្អែកទៅតាមសំណើរបស់ភាគីណាមួយ ។ សាលាក្តីអាជ្ញាកណ្តាល (ដែលចាប់ពីពេលនេះតទៅត្រូវតែហៅថា « សាលាក្តី ») នឹងត្រូវមានអាជ្ញាកណ្តាលក្របដោយភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាលរបស់ខ្លួន ហើយអាជ្ញាកណ្តាលនីមួយៗដែលត្រូវធ្វើជាប្រធានរបស់សាលាក្តីនេះគឺ ត្រូវតែងតាំងដោយការព្រមព្រៀងរបស់ភាគីកិច្ចសន្យា ។
- ៣. ក្នុងកំឡុងពេលពីរខែនៃការចូលសំណើដើម្បីដោះស្រាយដំណោះដោះអាជ្ញាកណ្តាល ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាល១រូបរបស់ខ្លួន ហើយនៅក្នុងកំឡុងពេលពីរខែនៃការតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាល ទាំងពីរនេះ ភាគីកិច្ចសន្យាត្រូវតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាលទី៣។

៤. ប្រសិនបើសាលាក្តីមិនត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើង នៅក្នុងអំឡុងពេលបួនខែនៃការទទួលសំណើរបង្កើត អាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងករណីដែលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយផ្សេងពីនេះ ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗរកច អញ្ជើញប្រធានតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិអោយធ្វើការតែងតាំងអាជ្ញាកណ្តាលទ្វេរ ឬ ច្រើនរូបដែល មិនទាន់ត្រូវបានតែងតាំង ។ ប្រសិនបើប្រធាននោះមានសញ្ជាតិដូចគ្នាទៅនឹងភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬ ប្រសិនបើប្រធាននោះពុំមានសមត្ថភាពនឹងបំពេញកិច្ចការបែបនេះ អនុប្រធានអាចត្រូវបានគេអញ្ជើញ អោយបំពេញកិច្ចការនេះ ។ ប្រសិន បើ អនុប្រធាន មានសញ្ជាតិដូចគ្នាទៅនឹងភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬ ពុំមានសមត្ថភាពនឹងបំពេញកិច្ចការបែបនេះ សមាជិកទ្វេរ នៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិដែល ចាស់វស្សាជាងគេ និង ដែលពុំមានសញ្ជាតិដូចគ្នាទៅនឹងភាគី ណាមួយអាចត្រូវបានគេអញ្ជើញអោយ ទទួលការតែងតាំងនេះ ។ល។

៥. សាលាក្តីត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនតាមសន្តិកភាពភាគច្រើន ។

៦. សេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាក្តីត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពផ្ទាល់ភ្លាម ហើយភាគីកិច្ចសន្យាត្រូវពោលនឹងធ្វើតាម លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃសេចក្តីសម្រេចនេះ ។

៧. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវរារាំងសោហ៊ុយសំរាប់សមាជិកផ្ទាល់របស់ខ្លួននៅក្នុងសាលាក្តី និង ការតវ៉ា របស់ខ្លួនក្នុងបណ្តឹងអាជ្ញាកណ្តាល ហើយនិងសោហ៊ុយពាក់កណ្តាលសំរាប់ប្រធានព្រមទាំងតម្លៃដែល នៅសេសសល់ ។ តែតោះបើយ៉ាងណាក៏ដោយ តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនសាលាក្តីអាចកាត់ចែង ពេលវេលាគោរពត្រឹមត្រូវណាមួយដោយភាពឈាប់យឺតក្នុងករណីនៃការរារាំងពីរ បើសិនសេចក្តីសម្រេចនេះ ចឹងគ្រប់គ្រងប្រសិទ្ធភាពបើភាគីទាំងពីរ ។

៨. ក្រៅពីបទបញ្ជាខាងលើ សាលាក្តីនឹងត្រូវរៀបចំបង្កើតបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនីតិវិធីរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

មាត្រា ១៥៖

ភាគព្រឹទ្ធស្មេងៗឡើង

ប្រសិនបើគ្រប់រូបនៃភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ឬ ភាគីកិច្ចអន្តរជាតិដែលមិនទាន់បានបង្កើតឡើង ឬ ត្រូវបានបង្កើតឡើងចាប់ពីពេលនេះតទៅរវាងភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ បន្ថែមទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ តំបន់ ឬ លេខទូរស័ព្ទដែលសិទ្ធិរំលាយចម្លើយកិច្ចការវិនិយោគដែលអនុវត្ត ដោយគេចាត់តាំងភាគីកិច្ចសន្យាមួយផ្សេង ទៀត តំបន់ប្រព្រឹត្តកិច្ចដែលអនុវត្តដោយលក្ខខណ្ឌដែលផ្តល់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ស្ថានភាពបែបនេះនឹង មិនត្រូវធ្វើអោយប៉ះពាល់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងនេះទេ ។ ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវតែប្រតិបត្តិកិច្ចសន្យាដែល ត្រូវបំពេញដោយអនុលោមតាមការស្នើសុំដែលបង្កើតឡើងដោយភាគីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ

ដែលធ្វើឡើង ដោយភាគីនៃកិច្ចសន្យាណាមួយនិងដោយជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីនោះជាមួយនិង ជនជាតិ ឬ ក្រុមហ៊ុននៃភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត លើបញ្ហាពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកិច្ចការវិនិយោគរបស់ពួកគេ ។

មាត្រា ១៦៖

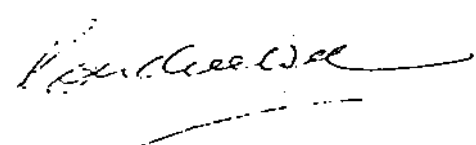
ការចូលជាធរមាន យោគាស និង ការបញ្ចប់

១. ភាគីកិច្ចសន្យានីមួយៗត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ភាគីកិច្ចសន្យាម្ខាងទៀត ស្តីអំពីការបំពេញនីតិវិធីក្នុង អន្តរជាតិរបស់ខ្លួនដើម្បីរាយការណ៍កិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹងត្រូវចូលជា ធរមាននៅថ្ងៃទី ៣០ តិចតាម៉ិច្នៃដែលភាគីកិច្ចសន្យាចុងក្រោយនេះបានផ្តល់ដំណឹង ។
២. កិច្ចព្រមព្រៀងនេះស្ថិតនៅជាធរមានសំរាប់រយៈពេលដប់ (១០) ឆ្នាំ ហើយនឹងត្រូវបន្តពិពេលនោះតទៅទៀត លើកលែងតែបន្ទាប់ពីការផ្ទុកគំណត់នៃរយៈពេល១៤ឆ្នាំខាងដើម មានភាគីកិច្ចសន្យាណាមួយ ផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ភាគីកិច្ចសន្យាមួយទៀត ស្តីពីកាលបរិច្ឆេទរបស់ខ្លួននៅក្នុងការបញ្ចប់ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ សេចក្តីប្រកាសស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនឹងត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពក្នុង រយៈពេល១៥ បន្ទាប់ពីភាគីកិច្ចសន្យា ម្ខាងទៀតបានទទួលនូវសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ។
៣. គំរោះវិនិយោគដែលបានបង្កើតឡើង នៅមុនពេលដែលសេចក្តីប្រកាសពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងមាន ប្រសិទ្ធភាពនាពេលក្រោយ ១ ដល់ ១៥ នឹងត្រូវស្ថិតនៅជាធរមានក្នុងរយៈពេល១៥ឆ្នាំ បន្ទាប់ពី តិចតាម៉ិច្នៃនៃការបញ្ចប់នោះ ។

ដើម្បីជាសាក្សីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អ្នកតំណាងនៃឧបរដ្ឋបាលបេតាចុះហត្ថលេខាខាងក្រោមត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដ៏ត្រឹមត្រូវរៀងៗខ្លួន នៅក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ឯកសារនេះត្រូវបានធ្វើជាពីរច្បាប់ដូចគ្នាបេះបិទនៅក្រុងភ្នំពេញថ្ងៃទី ០២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ជាភាសាខ្មែរ និង ភាសាអង់គ្លេស ហើយរាល់អត្ថបទត្រូវមានតំណស្មើគ្នា ។ ក្នុងករណីដែលមាន បំណែកស្រាយខុសគ្នាអត្ថបទភាសាអង់គ្លេសត្រូវប្រឆាន់យកអត្ថិភាព ។

រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

